

Neděle 12.2.2012 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

„ Milost – vzácný Boží dar a jak s ním žít “

„**Milostí** tedy **jste spaseni** skrze víru. **Spasení** není z vás, **je to Boží dar**; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.“ (Ef 2,8-10)

Ty největší a nejvzácnější dary dostáváme v životě zdarma. Život, zdraví, čas, lásku... Tak to platí pro všechny bez rozdílu. Nikdo proti tomu neprotestuje a nikdo se nechystá za to platit. Přestože dostáváme život, čas, zdraví, lásku... zdarma, všechny tyto dary mají obrovskou hodnotu. Nejlépe si to uvědomíme tehdy, když o některý z těch vzácných darů přijdeme. To nejlepší, co můžeme jako lidé udělat, je životních darů si vážit, s radostí je užívat a také za ně děkovat. Žel že tomu je často úplně jinak. Lidé si neváží ani zdraví, s časem zacházejí, jako kdyby neměl žádnou cenu, a se životem zrovna tak.

1. Všechno zdarma

Když otevíráme Bibli, dovídáme se, že Pán Bůh má pro nás ještě další vzácné dary. Ty lidem sice nepřipadají tak nepostradatelné jako zdraví, čas nebo láska, ale jsou to určitě hodnoty, o kterých by měli všichni vědět. Myslím především na odpuštění, víru a spásu. Jsou to dary, které dávají našemu životu duchovní rozměr a novou hloubku. Když se ptáme, jak můžeme takové odpuštění nebo víru dostat, dozvíme se, že to vše dává Bůh také zdarma! Prostě: Bůh nám nabízí novou kvalitu života bez placení, bez protislužby, bez našich vlastních zásluh. V jednom prorockém výroku je to řečeno naprosto jasně: „*Vzhůru! Všichni, kdo žijíte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko!*“ (Iz 55,1) Vypadá to sice jako nabídka nějakého trhovce, ale Pán Bůh tímto obrazným způsobem mluví opravdu o svém odpuštění, o své pomoci, o novém smilování. Jak na to odpovíme? Neumíme si představit, že by šlo nakupovat bez peněz, bez platební karty, ne na dluh! Jenže u těch duchovních darů je to prostě tak. Ty nejsou zdarma proto, že nemají žádnou hodnotu anebo proto, že je nikdo nechce. Ty jsou zdarma proto, že se nedají zaplatit, že neexistuje cena, která by mohla vystihnout jejich hodnotu! Nikdo z lidí na to nemá, a přesto kdokoli z lidí je může dostat. Tehdy, když je dokáže přijmout zdarma, z milosti. Bůh nás chce prostě obdarovat svými dary „jen tak“, přesněji ze své lásky k nám. Nepotřebuje si nás tím nějak zavázat, není to žádná „dluhová past“, do které bychom se tímto dostali. To jediné, co tím Bůh sleduje, je naplnění našeho života.

2. Milost jako způsob Božího jednání

Pojem „milost“, který Bible pro Boží jednání používá, známe z právního prostředí. Tam se používá jako výraz pro prominutí trestu, osvobození vězně nebo zločince. Např. prezident republiky má právo udělovat milost. Podle článku 62 Ústavy ČR prezident republiky „*odpouští a zmírňuje tresty uložené soudem, nařizuje, aby se trestní řízení nezačalo, a bylo-li zahájeno, aby se v něm nepokračovalo, a zahlazuje odsouzení*“. V roce 2011 prezident republiky udělil milost celkem 24 žadatelům o milost. Člověk, který byl odsouzen, se nezaslouženě a bez vlastního přičinění vrací do života. Milost je vysvobozením a novou šancí pro člověka, který měl pykat za své zlé činy a sedět za trest ve vězení. Tou nejlepší odpovědí na milost a osvobození je změna života. Z radosti nad milostí a z vděčnosti za novou šanci se člověk snaží neopakovat staré chyby a žít jinak. Já vím, že to tak vůbec nefunguje a že je

velké procento recidivistů. – Takový obraz ze života můžeme mít před očima, když myslíme na milost, kterou uděluje náš Bůh. Bible nám říká, že před Ním je každý člověk pro své hříchy, pro svůj život v situaci takového odsouzení na smrt. Svě dluhy a hříchy před Bohem nedokáže nikdo vyrovnat a napravit. Proto je Boží milost jediným možným řešením složité situace. V daru Boží milosti je odpuštění všech hříchů a vin, je v něm vysvobození z moci zlého a očištění srdce a naplnění Duchem svatým. Pán Bůh vše dokonale připravil ve svém Synu Ježíši Kristu, který byl potrestán za nás, za všechny, a nabízí lidem nový život. Jediné, co Bůh od člověka požaduje, je víra. Čeká, že budeme věřit Božímu řešení a že je pro sebe přijmeme. Pán Bůh čeká, že darovaná, nezasloužená milost způsobí proměnu našeho srdce, našich postojů a celého života. Z vděčnosti za darovaný nový život se rodí nový vztah k Bohu i k lidem. Tak to má být a tak je to správně!

3. Život podle milosti

Jak vypadá takový nový život u křesťanů, kteří vyznávají, že přijali Boží milost, Pán Bůh jim odpustil jejich hříchy a oni začali nový život? Určitě se radují z toho, že je netrápí špatné svědomí, že na nich neleží balvan výčitek a starých selhání. Říkají si „omilostnění hříšníci“, ale ke hříchu už mají úplně jiný vztah. Děkují za Boží vysvobození ze starých návyků a schémat, nechtějí se vracet do starého otroctví! Křesťané poznávají, že Boží milost má obrovskou sílu. Vědí, že dokáže člověka postavit na nohy, uzdravit jeho duši a narovnat jeho cesty. Ale nemůže na to zůstat sám. Potřebuje, aby mu někdo ukazoval cestu, aby ho v tom vedl. Potřebuje společenství dalších zachráněných, aby se s nimi mohl dělit o radost i své nejistoty. Křesťan se stává Božím dítětem, které je úplně závislé na nebeském Otci. Potřebuje se do té Boží milosti ponořit jako plavec do vody a poznat a prožít, jak ho to nese, jak ho Boží milost drží a udrží! To je základní princip nového života, princip milosti. Jako se plavec spoléhá na vodu, tak se křesťan spoléhá na milost. Ovšem Boží milost nás nejen udrží a nese, ale také mění. Dokáže přemoci naši pýchu a obrátit naše sobectví na soucit, solidaritu a štěrnost. Učí nás vidět v druhých bratry a přátele a ne soupeře a konkurenty. Díky Boží milosti můžeme druhé milovat a mít k nim úctu...Připadá vám to jako pohádka? Pokud jste věřící a nevíte, o čem dnes mluvím, musíte něco změnit. A pokud jste nevěřící a toužíte po takovém novém životě, můžete o nový život, o Boží odpuštění a další dary prosit.

Chci vás povzbudit k tomu, abyste **Pánu Bohu** každý den děkovali za Jeho lásku, za Jeho milost a spásu. Prosím, připomínejte si, že nežijete sami sobě a z vlastních sil. Dovolte Boží milosti, aby na vás působila, měnila vaše myšlení a jednání. **Ve vztahu k bližním** a blízkým se vyhýbejte nelaskavosti, tvrdosti, netrpělivosti či neúctě! Jak snadno sklouzneme k takovému jednání ve vztahu k dětem nebo k partnerovi/ce! Prosme o naplnění Boží láskou a pak tu lásku dávejme druhým najevo v laskavých, povzbudivých slovech. Učme se rychle odpouštět, když sami žijeme z Božího odpuštění. Nepředhazujme druhým stále dokola staré hříchy a dluhy. Vždyť kde bychom byli my, kdyby nám Pán Ježíš připomínal dokola naše selhání a pády?! V rozhovorech se vyhýbejme ironii, posměchu, cynismu, sarkasmu, protože tímto způsobem druhé často zraňujeme. A my přece nechceme druhé zraňovat a ponižovat, ale chceme je milovat. A pak je ještě **třetí oblast**, kde to má být vidět, že žijeme z Boží milosti a to je vztah k životním okolnostem. Příliš často se snažíme udržet věci pod kontrolou. Odevzdávejme častěji své věci v modlitbě a důvěře Pánu Bohu a dovolme Mu, aby mohl jednat. Nedržme všechno křečovitě v ruce, protože stejně na všechno nestačíme! Je to velká úleva, když můžeme svůj život, své starosti a všechna břemena vložit na svého Pána. On na to čeká, že se plně a ve všem svěříme Jemu a Jeho milosti. (Bronislav Kaleta)